

[Formanden.]

Udvalget angaaende Forslag til Lov angaaende Vitaminreklame har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Det er meddelt mig, at det ærede Medlem Hr. Nøhr ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser. Hvis ingen gør Indsigelse imod, at Valg af et nyt Medlem til det nævnte Udvalg foregaar i indeværende Møde, be-
trægter jeg Tingets Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte Udvalg i Stedet for Nøhr valgtes *Rager*.

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Indenrigsministeren, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte de anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at forelægge *Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen*. Dette Lovforslag omfatter en Revision af den gældende kommunale Skattelovgivning og indeholder forskellige Ændringer i Opholdskommuneskatten, i den kommunale Selskabsbeskatning og i Erhvervsbeskatningen. Det har tidligere været behandlet her i Tinget, idet jeg fremsatte det i Rigsdagssamlingen 1933—34. Efter Behandlingen i et Udvalg vedtoges Lovforslaget dengang med forskellige Ændringer her i Tinget den 3. Maj 1934, og jeg fremsatte det derefter i Landstinget i sidste Samling; men Landstinget naaede ikke at færdigbehandle det. Jeg tillader mig nu at forelægge Lovforslaget her i Folketinget i samme Skikkelse, hvori det vedtoges den 3. Maj 1934.

Angaaende Lovforslagets Bestemmelser og de mange Ændringer i den gældende Lovgivning, som det indeholder, kan jeg hen-
vise til den Redegørelse, jeg fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse i 1933; den findes i dette Aars Folketingstidende Sp. 1577; og endvidere kan jeg henvise til Forhandlingerne om de Ændringsforslag, der blev gennemført; disse Forhandlinger findes Sp. 4369. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til en ny velvillig Behandling her i Tinget. Naar jeg genfremsætter det her i Folketinget og ikke i Landstinget, skyldes det, at forskellige af dets Bestemmelser har Berøringspunkter fælles med Lovforslag, jeg nu skal fremsætte.

Først skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om en fælleskommunal Udligningsfond*. Gennem mange Aar har man drøftet den store Ulighed i den kommunale Beskatning her i Landet, og man har peget paa, at denne Ulighed stadig er stigende. Endnu for ikke mange Aar siden mente adskillige at kunne skyde det Problem, der herved rejste sig, til Side med en Udtalelse om, at Uligheden i væsentlig Grad skyldtes, at nogle Kommuner var flotte og ødsle og andre var sparsommelige i deres Administration. Men den Tid er jo forbi, hvor saadanne Udtalelser tages for andet end Udtryk for enten Ukyn-
dighed eller Interesse i at dække over de faktiske Forhold, der eksisterer. Det staaer næsten alle klart, at det er dybtgaaende økonomiske Aarsager, der ligger bag denne Ulighed, og dette understreges saa meget stærkere derved, at Problemerne rejser sig i omtrent samme Omfang og paa samme Maade i alle Lande, og at man overalt i den Anledning enten har paabegyndt en gennemgribende Lovgivning eller forberedt en saadan.

Jeg har den Opfattelse, at man gør vel i ved Bedømmelsen af hele dette Problem at søge Udgangspunktet i en Erkendelse af, at den gamle Kommuneinddeling med de til Kommunerne henlagte økonomiske Funktioner ikke svarer til den økonomiske Udvikling, der er foregaaet i de sidste to Slægtled. De danske Kommuner har deres Oprindelse langt tilbage i Tiden. De territoriale Grænser for Købstæderne er afsat paa Grundlag af Ejendomsforhold og kongelige Privilegier, der fortoner sig Aarhundreder tilbage i Tiden. Og hvad angaar Sognekommunerne, har de som bekendt deres Oprindelse i Forhold, der staaer i Forbindelse med den gejstlige Inddeling af Landet. Det var de gamle Præstekald, der kom til at danne Grundlag for Nutidens kommunale administrative Inddeling. Det første Tilløb dertil var Reglementet af 5. Juli 1803, der lod Omraadet for et Præstekald udgøre et Fattigdistrikt; dernæst ved kongelig Anordning af 29. April 1813, der henlagde Skolevæsenet til en Skolekommission for hvert Præstekald; og endelig ved Anordning af 13. August 1841, der skabte Sogneforstanderskaberne til at styre de kommunale Anliggender inden for de samme gamle Grænser.

Men selv om nu Grænserne for de danske Kommuner saaledes oprindeligt afsattes ud fra andre Synspunkter end de økonomiske og ud fra andre Synspunkter, end vi nu vilde anlægge ved Organisation af den kommunale Administration, havde det gen-